

Den 30. September afgav Fællesudvalget Betænkning. Denne indeholder *dels* en Meddelelse om den Overenskomst, som sluttedes ved Forhandling i Fællesudvalget mellem Konseilspræsidenten og Fællesudvalget om Ministeriets Supplerings med 3 Ministre, og hvis nærmere Indhold findes gengivet ovfr. pag. 32 umiddelbart efter Gengivelsen af den endelige Lov, *dels* den Affattelse af Lovforslaget, som hele Fællesudvalget, under Tiltrædelse af Konseilspræsidenten, var enedes om (se Gengivelsen ovfr. af Lovens Indhold).

Ved Behandlingen i Tingene udtalte *Konseilspræsidenten* (L. Sp. 1983):

„Paa Ministeriets Vegne skal jeg i Korthed gøre Rede for dets Syn paa den mellem alle Partier og Ministeriet trufne politiske Overenskomst. Den refereres i Fællesudvalgets Betænkning saaledes: „Ved Forhandling i Fællesudvalget og i Samraad med Konseilspræsidenten er Konseilspræsidenten og Fællesudvalget enedes om følgende:

„Med det Formaal at tilvejebringe den under den europæiske Krig ønskelige Ro i vore offentlige Forhold indstilles“ — det vil altsaa sige, at der af mig allerunderdanigst indstilles til Hans Majestæt Kongen — „at der udnævnes tre Ministre uden Portefeuille.

De tre politiske Partier paa Rigsdagen, der ikke nu er repræsenterede i Ministeriet, udpeger hver en af disse. Disse Ministre deltager i samtlige Ministermøder og Statsraad“.

Medens det er en Selvfølge, at samtlige Ministre tilsiges til samtlige Ministerraad og Statsraad, er det jo en ganske ny Fremgangsmaade, der bunder i de overordentlige Forhold i Europa for Tiden, at tre politiske Partier paa Rigsdagen hvert udpeger en Minister. Ellers er det jo saaledes, at den Mand, hvem Hans Majestæt Kongen har betroet Hvervet at danne et Ministerium, henvender sig til de Mænd, som han mener det rigtigst at forhandle med om at indtræde i Ministeriet, hvorved der jo bliver Lejlighed til at drøfte de Anliggender, som kan ventes at komme til Drøftelse eller Afgørelse i Ministeriet i en nær Fremtid. Dette kan altsaa ikke finde Sted her, men man maa søge dette Formaal fremmet paa anden Maade.

Det hedder saa videre i Overenskomstgrundlaget: „Alle Lovforslag og vigtige Regeringsforanstaltninger behandles i Ministermøder“ — dette er efter Sædvane, saaledes har det altid været og maa det altid foregaa — „og enhver af de tre Ministre har Ret til at forlange Behandlingen af saadanne udsat for at faa Lejlighed til at forhandle derom med sit